

Tekst 22 : Het zou der aarde (15 p.).

Deze tekst werd bijgewerkt op 20/11/24

De eerste tekst dateert van 1931, de tweede van 1948.

Hij bevat een kritiek op het kerkelijk establishment, secularisme, neo-eschatologie.

Klik het hoofdstuk aan dat je wil lezen.

Inhoud

1. <i>Het zout der aarde.</i>	1
A. "Jij bent het zout der aarde", ...	1
B. "Wanneer echter het zout zijn kracht verliest..."	5
C. "Waarmee zal dat gezouten worden?"	7
2. <i>Het priesterschap en de mystiek.</i>	10

1. Het zout der aarde.

Alles tot grote glorie van God! "U bent het zout van de aarde, maar als het zout zijn kracht verliest, waarmee zal men dan zouten?"

A. "Jij bent het zout der aarde",

Luc. 14: 34/35; Marcus 9:49; Matt. 05:13

In vroegere jaren bad ik bijna nooit voor de priesters. Ik dacht dat ze zo vol van genade waren dat ze de gebeden van leken niet nodig hadden (1919). Twaalf jaar geleden, zag ik, door een Goddelijke genade in, dat het nodig was om voor priesters te bidden; ja, ik kwam tot de overtuiging dat de voorspraak voor de priesters, het gebed voor heilige priesters, het belangrijkste gebed in onze tijd is.

Telkens wanneer in die jaren het woord van de Heer, "Jij bent het zout van de aarde ..." tot mij kwam, vanuit de Schrift of van elders, dacht ik er over na, wat Jezus bedoelde wanneer hij zei: "Maar als het zout zijn kracht verliest? ... " Een algemene interpretatie van het woord leek mij te oppervlakkig. Ik wilde weten wat de diepere oorzaak was van het verlies van kracht van het zout, maar ik vond hiervoor noch in een boek, noch elders een verklaring. Dus ik zocht ik niet verder en meende dat er niets het zout van zijn kracht tot zouten kan beroven. Zo kon ik er ook nooit achter komen, welke menselijke fout leidt tot het verlies van de bovennatuurlijke kracht van "het zout der aarde" waarover het evangelie het heeft.

(1) Christus, de Heer, is de personificatie van het bovennatuurlijke. Bovennatuur-lijk is zijn oorsprong; bovennatuurlijke liefde ontstond uit Zijn menswording; uit ondoorgrondelijke liefde en nederigheid daalde hij neer de stal van Bethlehem; uit oneindige, bovennatuurlijke liefde voor de zielen, uit bovennatuurlijke nederigheid en bovennatuurlijke, goddelijke genade onderging hij een schandelijke kruisiging. Zijn hele leven en werk getuigen van het bovennatuurlijke in hem. Hetzelfde geldt voor zijn evangelie. Jezus' denken was geheel bovennatuurlijk; daarom was alles en elkeen voor hem belangrijk. Niets was voor hem zonder betekenis, zelfs niet het verlies van één van onze haren. Wat een les voor ons! Waardig voor de oneindige grootheid en heiligheid van God!

(2) Als de meest waardevolle nalatenschap liet Christus zijn kerk het priesterschap na waaraan hij alle schatten van zijn genade toevertrouwde om aan het volk te worden gegeven. De priester zag Hij als zijn opvolger en vertegenwoordiger van het boven-natuurlijke denken in de wereld had gemaakt. Alles aan de priester is bovennatuurlijk: zijn roeping, zijn verheven ambt, zijn gehele arbeid. Daarom kan de priester niet anders dan alles vanuit het bovennatuurlijke standpunt te beschouwen. Voor altijd moet hij Christus' voorbeeld volgen en voor de mensen getuigen van een bovennatuurlijk denken en handelen.

“Zonder mij kun je niets doen”, zei Jezus tegen zijn apostelen: daarom stelden ze al hun vertrouwen in Hem. Zij, die als eersten door Hem tot priesters waren gewijd, en Hem als eeuwige hogepriester tot voorbeeld hadden, waren geheel overweldigd en doordrongen van de hoge waardigheid, goddelijke macht en de macht die Christus hun via het priesterschap had doorgegeven. Een bovennatuurlijke, intens verlangen naar de redding der mensenzielen, door het bloed van Christus, dreef hen de wereld in om het bovennatuurlijke brood van het Evangelie te brengen aan de hongerende menskinde-ren. Ze hadden niets, ze konden niets uit zichzelf, daarvan waren ze zich duidelijk en volledig bewust; hun kracht was Christus en Zijn Heilige Geest. Van Jezus hadden ze het bovennatuurlijke denken geleerd; zij leefden op aarde, maar hun levenswandel was hemels gericht. Naar hun uiterlijk gezien waren zij arm, maar ze waren rijker dan alle koningen der aarde en dit door de genade van hun Heer. Hemelse schatten moesten ze weggeven. Vertrouwendsvol verwachtend dat, via Jezus, elk verzoek aan de hemelse Vader werd verhoord, legden zij de zieken de handen op: “ik ben arm, niets is van mij; maar wat ik heb, geef ik aan jou. In de naam van Jezus (met zijn goddelijke

kracht, die Hij mij geeft als Zijn priester, met Zijn liefde en Zijn genade), zeg ik je, sta op en loop”.

Met de kracht van Christus, op grond van hun priesterlijke macht, verdreven de apostelen ziekte, dood, Satan. Zij, op enkele uitzonderingen na, gewone mannen, predikten met een welsprekendheid en een kracht over de diepste geheimen van Gods geloof en duizenden werden bekeerd. Hun leraar was alleen de Heilige Geest; Hem riepen ze als eerste aan, ze vertrouwden alleen op Hem en Hij beloofde hun vertrouwen op een goddelijke wijze. Hij vernietigde alle obstakels; en omdat het Zijn doel was alle volken van de aarde in geloof te verenigen, overwon Hij de taalverschillen. Heidenen, evenals joden, moesten hier knielen voor de grootheid van God, vóór de waardigheid en verhevenheid van zijn priesterschap.

Het priesterschap van vandaag heeft dezelfde waardigheid en kracht als ten tijde van de apostelen; het heeft ook nog dezelfde, of misschien moeilijkere taak. De apostelen moesten het bovennatuurlijke “licht van de wereld”, Christus, uitdragen in de nacht van het oude heidendom. Hier en daar in die nacht, flakkeren enkele bovennatuurlijke vlammen op: er waren onder de heidenen ware zoekers van God. De priester van nu.

Om “de oude Christus” zoals de apostelen - niet zelden de zoon van het boven-natuurlijke denken in de diepste duisternis, de duisternis der hel en totale goddeloosheid waarin ook de laatste bovennatuurlijke vonk is uitgegaan- , terug te brengen. Deze moderne goddeloosheid is het ultieme gevolg van het godvervreemde denken. Hier is de priester als belichaming en vertegenwoordiger van de bovennatuurlijke, de vijand van de onzin bij uitstek. Hij wordt gehaat en men wil hem uitroeien met ongekende wreedheid, terwijl in de systematische verwerping van God een veel dieper boosheid aan het werk is en waar Satan nog gehaal andere overwinningen viert dan in de oude heidendom.

Net als de in de beginjaren van de Kerk, worden de huidige priesters als lammeren door God gezonden onder de wolven, maar niet onbeschermd, doch met de gerust-stellende waarschuwing: “Wees niet bang, kleine kudde; zoals de eerste priesters de wereld hebben overwonnen door de bovennatuurlijke kracht van Christus, zult u proberen alle menselijke en wrede boosaardigheid te overwinnen!”. Welke macht van de aarde of de hel is in staat om een priester volledig te overheersen zolang hij in het bovennatuurlijke verankerd blijft? Zijn thuisland is het hart van God,

waarin geen vijand kan doordringen. Echter, zoals de apostelen, zijn ze gedurende deze tijd omringd door vele plagen; ze kennen geen rust. Vol heilige ijver, streven ze elke dag ernaar om de verloren zielen door het bloed van Christus te zoeken en te zuiveren.

Deze bovennatuurlijk ingestelde en daarom heilige priesters zijn de vreugde, de troost van het Hart van Jezus en de vaten van de Heilige Geest gevuld met bovennatuur-lijke gaven. Zelfs vandaag bewerkt God vanzelfsprekend nog wonderen doorheen hen alsof Hij gewoon op een wens van hen wacht. Hun geloof, vertrouwen, en liefde kent geen grenzen. Niets aan henzelf toeschrijvend, maar wetend dat zij de macht bezitten door de priesterlijke genade van Christus, leggen zij ook liefdevol de handen op de zieken, en bidden over hen met vurigheid, en met apostolisch geloof en liefde. Zij maken het teken van het kruis over deze armen met hun gewijde handen of met heilige relikwieën. Nu, zoals toen, is een dergelijk priestergebed een verademing voor hen die lijden, en vaak brengt het hen volledig herstel.

Deze heilige krachten (dunamis), zoals het verhaal der talenten in het evangelie, zijn een uiterst waardevol bezit. Volgens de wil van God moeten ze niet worden begraven, maar verdubbeld, zelfs vermenigvuldigd worden. Door het glorieuze, zicht- en voelbare effect van Gods genade, een gevolg van dit innig vrome gebruik, moeten de schatten van geloof, hoop en liefde worden vermeerderd in de zielen van de gelovigen en voor de zielen van de ongelovigen en zij die dwalen moeten zij een nieuw geschenk worden. De verkondiging van het geloof moet worden versneld, de glorie van God op aarde moet worden bevorderd en de beloning van de ijverige priester in de hemel moet rijk zijn.

In hun preken bouwen deze goddelijke priesters alleen op de Heilige Geest en zijn dan feitelijk Zijn orgaan. Hij vervult hen met Zijn licht en wijsheid. Hij geeft ze Zijn kracht en zalving en Hij bereidt hun hart voor. Omdat deze priesters alleen Gods eer en de redding van zielen zoeken, brengen de verspreide zaden overvloedige vruchten voort. In deze priesters leeft de liefde, de goedheid, de genade, de nederigheid van Jezus. De arme zondaars, de schipbreukelingen van het geloof, voelen zulks. Daar hebben ze vertrouwen, ze komen en vinden rust voor hun zielen; want deze priesters die in de hemel wandelen dragen de weerspiegeling van het Paradijs op hun gezicht. Zij ademen letterlijk de vrede; hij is, als een voorproefje van de eeuwige vrede, hun aandeel al op aarde. De Heilige Geest, die de zielen die Hem toevertrouwd worden, heel zacht maakt, geeft

deze priesters een fijn gevoel bij het leiden van de zielen. Als zeker gidsen, begeleiden zij de gelovigen met ongestoorde blik op de berg van perfectie die God hen in bruikleen heeft gegeven. Hun heldere oog herkent Jezus ongetwijfeld in zijn gaven; Het ziet de vijand al van verre en heeft genoeg wapens klaar om te overwinnen.

We zijn goed met zulke heilige herders, die zich altijd bewust zijn van hun verantwoording, hun hoge waardigheid in gedachten houden, en ze op elk moment van hun leven voor ogen houden! Net als hun heer en meester kan niemand dit verzet tegen deze priesters weerstaan. Jezus, die in hen leeft en werkt, wekt de hemelse heimwee in elk hart, dat in staat is tot een nobele beweging, zodra het met hem in contact komt.

Eén enkeling kan weerstaan, en tot het uiterste gaan: Lucifer. Met dodelijke haat mobiliseert hij de hel, overstroomt deze beelden van Jezus met een stroom van achter-docht, met spot, en strooit de meest verfoeilijke laster tegen hen om hun heilig werk onvruchtbaar te maken, ja, om ze te vernietigen ,

Wat kunnen ze nu nog meer doen? Zij zijn de lievelingen van Christus; daarom, is hun lijden hoe langer hoe meer het voedsel van hun liefde is. Vaker dan vroeger haasten ze zich naar hun paradijs op aarde, naar de tabernakel, en komen altijd terug van daar met nog meer heilige ijver, nog meer vurige liefde, nog meer geduld, nog diepere nederigheid, met zoveel geluk en vreugde, dat het niet kan worden weggevaagd door enig lijden, dat het niet kan worden gecompenseerd door het grootste aardse geluk. Nu, waar is de overwinning van de duivel? Beschaamd zal hij zich in de afgrond kan verstoppen.

Deze heilige priesters, die over alle dingen en in alle situaties het bovennatuurlijke zoeken, zijn het zout der aarde, die de bovennatuurlijke gedachten levendig houden op aarde, en dit tot de eindtijd.

B. “Wanneer echter het zout zijn kracht verliest...”

(1) Het is een mysterie van God en het zal blijven tot de grote dag van het laatste oordeel, dat Hij toestaat dat degenen die niet geroepen zijn, de toewijding en de waardigheid van de priester bereiken.

Gebeurt het niet hier en daar dat iemand van zijn ouders en familieleden gedwongen wordt theologie te studeren voor puur aardse redenen, en dat de jongeman niet de moed heeft om openlijk te regeren?

Dus hij wordt een priester en levenslang een beklagens-waardige ongelukkige. De dwang die op hem wordt uitgeoefend is, zo niet rechtvaardiging, op zijn minst een verzachtende omstandigheid, en God zal hem barmhartig zijn. Hij zal nauwelijks de heilige zoutkracht bezitten en daarom zo goed als ongeschikt zijn voor dienst der zielen. Arme herder! Slechte kudde!

(2) Het is des te rampzaliger - en het kan heel vaak gebeuren in tijden van zwak geloof - wanneer een huichelaar erin slaagt om het meest heilige beroep van priester uit te oefenen, en een gerespecteerde en verzekerde positie te bekleden. Dit is een van de meest verschrikkelijke dingen op aarde. Want zo 'n ongelukkige mens is niet bang om het heiligdom van de Heer binnen te gaan in de met stof bedekte alledaagse kleding van aardse gedachten en verlangens, zonder enige inspanning te hebben gedaan om het priesterlijke gewaad van zuivere, bovennatuurlijke eenheid te dragen.

God, die de goede priesters steunt en draagt door Zijn genade en hen in alle ontberingen troost, zal zich afkeren van een indringer die niets gemeen heeft met de Allerheiligste. Zo'n priester is het zout van de aarde door de heilige wijding, maar zijn zout is zonder enige kracht, omdat hij de bovennatuurlijke geest mist; daarom kan hij de zielen niet beschermen tegen verderf. Deze onmachtige zielen, zullen aangeklaagd worden voor de rechterstoel van God.

De strengste test of de zwaarste straf die de Heer van een kerk kan opleggen, is zonder enige twijfel die van een dergelijke herder, dus als we God om heilige priesters vragen, zouden we Hem moeten smeken dat hij belet om niet geschikte mensen tot priester te wijden. Van tijd tot tijd moeten theologiestudenten echter serieus de vraag stellen of God, en God alleen, de enige beslissende factor was in hun beroepskeuze.

Een priester die bovennatuurlijk denkt, rust in het hart van Jezus, zoals Johannes. Jezus deelt met hem meer en meer van zijn goddelijke kracht - en - genade. Zoals deze bovennatuurlijke kracht van de apostelen uitgegaan is, zodat alle armen, zieken, zondaars en heidenen het voelden, zo gaat ze ook uit van deze priesters, die door deze diepe innerlijkheid innig verbonden zijn met Christus, hun Heer.

Als een priester de wereld en zijn interesses al te genegen is, dan begint hij zich tegelijk van Jezus af te wenden. In verhouding tot deze afwending neemt de boven-natuurlijke kracht van deze priester af: zijn ziele-ijver

vermindert, zijn mededogen voor de zondaars neemt af, daarom is de verlichting door de Heilige Geest minder, en ook de balsem van zijn troostend woord voor de wonden van de ziel; zijn mededogen met de zieken neemt af, en dus ook de bezieling van zijn gebed en de kracht van zijn zegen.

De priester heeft aandeel in Gods almacht, wijsheid en goedheid. Hemel en aarde zijn gevoelig voor bovennatuurlijke macht en geweld; Hemel en aarde en zelfs de hel zijn onderworpen aan deze priesterlijke macht en gehoorzamen hem. Het zal echter alleen volledig effectief zijn als de priester het op een zeer zuivere, bovennatuurlijke manier gebruikt.

Het gebeurt soms dat eenvoudige preken van een uiterlijk weinig begaafde priester duurzamer lijken dan de vorm-perfecte, stijlvolle en geestrijke preek van een grote geleerde in een priesterkleed. Hoe komt het? Alle menselijke wetenschap is voor God als voorbijgaande rook. Wanneer de priester, begiftigd met alle gaven van natuur en genade, God nederig dankt voor het feit dat hij Hem alle eer heeft gegeven, zonder iets voor zichzelf te claimen; als hij, ondanks zijn grote intellect en rijke kennis, alleen vertrouwt op de Heilige Geest, Hem alles geeft, zichzelf en de harten van de luisteraars, dan zal zijn woord rijkelijk door God worden gezegend, en zal de vrucht ervan honderd-voudig zijn. Maar als een priester streeft naar eigen glorie en eer, hij, die de glorie van Jezus moet zoeken, die hem heeft gezonden, is zijn woord een geluid, dat wel het oor bereikt, maar nooit het hart van de toehoorder.

C. “*Waarmee zal dat gezouten worden?*”

Tijdens mijn huishoudelijke bezigheden, kwam er in die tijd een geheel nieuwe gedachte bij me op, waardoor ik intens werd beïnvloed en die me zo schokkend leek. Omdat ze moeilijk te realiseren was, was ik vrij lang bedroefd. Veronderstel, zo dacht ik, dat Jezus met zijn vraag: Maar als het zout zijn kracht verliest? ... nu eens een welbepaalde tijdsperiode bedoelde?

De bewoording van de vraag kan als een veronderstelling worden opgevat. “Nauwelijks doordacht, volgde op deze gedachte onmiddellijk het antwoord:” Ja, het zal de tijd zijn wanneer de priesters alle het bovennatuurlijke, namelijk alle wonderen, genadegaven, als een duivelswerk geheel natuurlijk, als hysterie, suggestie, autosuggestie, hypnose, louter natuurlijke ziekte, en dergelijke, uitleggen.”

Hierdoor worden de oevers van het koninkrijk van God op aarde doorbroken. De golven van ongeloof en de daaropvolgende goddeloosheid kunnen ongecontroleerd losbreken en een ongeëvenaarde vernieling in de kerk veroorzaken. Krachteloos is het zout van de aarde dan geworden, en in deze lege wereld van zuiver aards denken is er geen middel meer te vinden om de bovennatuurlijke zoutkracht te herstellen.

Is dat een doemdenken? God zal het in de toekomst laten zien! Geef alle priesters dat ze altijd voorzichtig en bescheiden zijn in hun oordeel en vooral in de veroordeling van bovennatuurlijke gebeurtenissen!

De priester is de bewaker en beheerder van het bovennatuurlijke in de natuurlijke wereld. Deze opdracht is hem toevertrouwd door onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Daarom moet de priester in staat zijn om het bovennatuurlijke te geloven, waar het zich dan ook toont op deze arme aarde. Hij moet hierin meer ruimdenkend zijn dan de leek. God gaf hem voor dit doel alle bovennatuurlijke middelen om dit na te gaan. Meer dan ooit tevoren moet de hulp van de Heilige Geest worden afgesmeekt; dan is er geen misleiding, en een voortijdige verwerping is net zo uitgesloten als een voortijdige erkenning ...: Is een priester meer geïnteresseerd in wetenschap dan in de Heilige Geest, of zocht hij op één of andere manier glorie voor zichzelf in zo'n heilige zaak? Het zou niet onmogelijk zijn dat hij faalde.

1. Maar als een priester bovennatuurlijke, goddelijke dingen op een natuurlijke wijze duidt, dan blijven voor hem en voor anderen de onschatbare genaden die God op deze en geen andere manier aan Zijn grotere verheerlijking wilde geven, verborgen.

2. Verklaart aan de andere kant de priester een buitennatuurlijk demonische werk voor natuurlijk; dan bevrijdt hij, die de macht heeft van de almachtige om Satan gevangen te zetten in de diepste afgrond, de sterfelijke vijand en moordenaar van de zielen, op vrije voet. Slechts in de eeuwigheid zullen we in staat zijn om het te veroordelen, wat een verlies, welke rampspoed zulks brengt.

De priester is - gewoonlijk - het voorbeeld voor de leek in alles wat het boven-natuurlijke betreft. De leek wil niet geloviger zijn dan de priester! Daarom verwerft de leek in tien keer wat de priester in een keer kan. Als de gelovige eenmaal het pad van scepticisme en twijfel ingeslagen is, is hij ook meer werelds gericht dan de priester, omdat hij geen ondersteuning heeft in theologische studie, maar hij mist inzicht, hij kan vaak niet voldoende

onderscheiden. Als de priester nu bovennatuurlijke voorvallen, die te allen tijde in de katholieke kerk hebben bestaan en zich nog steeds voordoen, als natuurverschijnselen verklaart, dan zal de leek, die niet theologisch is geschoold, dat ook zo doen.

Wie geeft mij de onvoorwaardelijke zekerheid dat de wonderen van de (ongeleerde) Apostelen hun oorzaak en verklaring niet hebben in hypnose, suggestie, autosuggestie, magnetisme en dergelijke? Tegenwoordig kan men katholieken horen (!) - spreken van de "buitengewone kracht van suggestie" van Jezus Christus. Waar gaan we naartoe? Waarmee kan men zouten als het zout zijn kracht verliest?

Ja, wanneer de meerderheid der priesters eenmaal het bovennatuurlijke als natuurlijk verklaart, dan staat de wereld voor de chaos der goddeloosheid. Dan zal er een tijd zijn waarin de wereld en Satan samen de tarwe van God zullen cultiveren, waarin Satan en de wereld zich zullen verenigen en ongekende stormen op de grondvesten van de Katholieke Kerk zullen loslaten om ze op hun grondvesten te testen. Alles wordt afgebroken, wat zich niet in God gegrond is, wat niet verankerd is in het bovennatuurlijke. Wie kan zich dat voorstellen zonder diepe gegrepenheid?

Wanneer het zover is, wanneer dat meest genadige tijdvak in de geschiedenis van de Kerk van Christus is gekomen, moet het minder bekroonde volk, verzonken in pijn en verdriet, de Heer met hete tranen smeken:

Nu hebben we op aarde niets meer dat ons steunt als uw woord: "De poorten van de hel zullen haar niet overweldigen". "Daarom stekken we al ons vertrouwen in U. Maar u, o Heer, heb medelijden met ons! Wees ons genadig en zend nieuwe heilige apostelen naar uw kerk, vol van de Heilige Geest zoals de eerste! Met de geleerdheid van deze wereld zijn ze niets! Gij, alleen zult het begin en einde zijn. Wees de bron en de zee van hun wetenschap, dat de mensheid uw grootheid en heiligheid aanbidde, zoals bij het begin van de kerk, en ook vandaag met bewondering voor u knielt, dat alles, zoals toen, verenigd worde onder een herder in bovennatuurlijk geloof, bovennatuurlijke hoop en zuivere, bovennatuurlijke liefde!

Amen! Laat het zo zijn, Heer en God!
Weingarten / Wttbg., September 1931

M. Trips

2. Het priesterschap en de mystiek.

(Aanvulling bij: gij zijt het zout der aarde. Wanneer het zout zijn kracht verliest, waarmee zal men dan zouten? Sept. 1931)

Het katholieke priesterschap en de mystiek zijn met elkaar verbonden zoals het aardse leven met de atmosferische lucht. Zij kunnen niet van elkaar worden gescheiden. Een scheiding betekent voor het priesterschap het ontnemen van de adem, het intreden van de doodsstijfheid en kilheid met de verstijving en onvruchtbaarheid.

Reeds de roeping en eerst goed de wijding en werking van de priester behoren tot het mystieke gebed. Door God geroepen is de priester de schenker van Christus' geheimen. De wereld heeft voor zijn bovennatuurlijk beroep helemaal geen namen. Zij kan ook geen definitie van de katholieke priester geven. Hij is en blijft de buiten-staander, de onbegrijpelijke, de helemaal abnormale, die zij met het grootste wantrouwen bejegenen. Zelfs wanneer een priester alle overwegingen neemt en op deze gronden zelfs met de mystiek geen rekening houdt, het dient hem tot niets. Door de wereld bemind is hij niet. Als hij slechts toegevingen doet, zelfs grote, toch blijft hij de ongerepte, die men wel complimenten maakt, of hij werd als komische figuur beschouwd en op gepaste tijd terzijde gezet.

Als de priester op welke gronden dan ook de mystiek geen interesse betoont, en er terughoudend tegenover blijft, dan is dit in zijn priesterschap een tekort, dat vooral in het herderlijke ambt te voorschijn treedt. Zijn werk als leraar, raadgever en leider kan nooit een zekere aardgebondenheid, slechts menselijke grenzen overschrijden, ook in de gevallen van grote geleerdheid en goede wil. Het is als toont zich in deze in het oog lopende zaak, de goddelijke gerechtigheid. God de Heer is zelf de waker en de rechter. Hij ziet de zielenhouding, hij telt de stappen, meet de graden, en zet de grenzen.

Zondigend tegen natuurwetten leidt onvermijdelijke tot straffen. Gaat een priester, die door beroep en ambt onlosmakelijk met de mystiek verbonden is, zo ver dat hij de mystiek in de begenadigden bespot en verschijningen van de Heer, O.L. Vrouw, de engel en heiligen in het belachelijke trekt, dan is dit, bovennatuurlijk beschouwd, zo dwaas en tegenstrijdig, net zoals in het aardse leven een fout tegen een natuurwet is. Met dezelfde zekerheid als op het natuurlijke terrein volgt ook in het bovennatuurlijke het overeen-komstige goddelijke antwoord. Zulke

vergissing leidt tot innerlijke verblinding en verarming, zij kan, overeenkomstig de schuld, tot bedelaarsellende leiden.

Hoe vreselijk is het wanneer het geestelijke zicht zo troebel is dat de genade-werkingen van de Goddelijke Geest niet meer te onderscheiden zijn van natuurlijke intelligentie, inzicht of fantasie, of van de invloed der hel. Zo een mens blijft in gebreke, Hij onderscheidt niet langer het goud van glitter, of de waarheid van de schijn. Wanneer een priester zo arm wordt, zullen hongerende zielen hem kil verlaten. Pijnlijk wanneer het huwelijkskleed van de door God geroepen zo met het stof van de straten van de wereld bedekt is, dat de zielen er niets meer bovenaards kunnen in vinden. Bewaart de priester het bovennatuurlijke, mystieke karakter van zijn beroep, dan wordt hij door wereld en hel gerespecteerd. Verloochend hij de godgegeven en godgewilde stempel, dan bekomt de hel de macht om hem te knevelen, en de wereld meent hem niet langer nodig te hebben, en, zo ze zich sterk genoeg weet, vertrapt hem.

De kracht van de priester ligt enkel in de bovennatuurlijke hemelse gezindheid. Hoe kostbaar en gewenst zijn intelligentie mag zijn zij blijft ondergeschikt aan het oneindig hogere, alles doordringende licht van de goddelijke geest, die hem verleend werd. Bewijzen daarvoor leveren de apostelen, de heilige pastoor van Ars en vele anderen. De kracht van de wereld groeit naar de maat van de standvastigheid van haar priesters.

Jezus, de mystieker, de wonderbare, de oneindige, alles bezittende, alles kunnende, de persoonlijke God en mens heeft uit erbarmende liefde de mensheid het katholieke priesterschap gegeven. Hij heeft zijn rijkdom, zijn macht en kracht in hun handen gegeven, waarmee hij als zijn zichtbare, met zijn zegel getuigende plaatsvervanger de zielen de goddelijke schatten meedelen kan aan de tijdgenoten, hij de genadebrenger, redder, helper, trooster in alle nood. Het mystieke en wonderbaar priesterschap heeft zich getoond in de apostelen, in alle heilige priesters der kerk. Zo werkt het zich vandaag en tot de jongste dag uit in alle priesters die de bovennatuurlijke gezindheid van de apostelen, het apostolische kinderlijke geloof hebben..

Daar leeft het geen hoon en spot over mystieke gebeurtenissen, daar is slechts eerbied en ernstige belangstelling, daar is geen overweging over de oppervlakkigheid en het scepticisme der wereld, slechts één ding geldt hier: wat is Gods wil? Wat verlangt de Heer nu van ons? Dat was de houding der apostelen, die klaar en duidelijk herkenbaar is in het evangelie en in de geschiedenissen der apostelen. Welke ontvankelijkheid, welke overgave

anderzijds. Welke geschenken aan gaven, aan onuitsprekelijke grote genade. Jezus zegt: als je niet wordt als kinderen.. ja zij waren kinderen, en juist daarom ook de erfgenamen van alle rijkdommen van Christus.

En waar heden priesters kinderen zijn, en de mystiek met de apostelen interesse bejegenen, zijn zij weerom erfgenamen van de macht van de Heer. Als St. Johannes zegt dat het geloof de wereld overwint, dat betreft zulks het apostolisch kinderlijk geloof.

Hij en hij alleen overwint de wereld. Tegen Hem is de wereld absoluut onmachtig. Hij houdt haar letterlijk onder de voet. Zij vermag nets tegen Hem. Is het geloof echter ergens van de tijdsgeest aangetast, maakt het ook maar de kleinste toegeving, dan heeft zij geen macht meer over de wereld, en wordt dit geloof overwonnen.

Dan vindt men vindt niets wonderbaars, mystiek meer aan de priester. Hij onderscheidt zich niet meer van de kinderen van de wereld.. Hij vreest de hel niet, zelfs net als hij een levendige dadenkracht aan de dag legt. De wereld acht hem niet groter als haars gelijke, zij ziet niets meer in hem dat hen kan verbazen, geen macht en kracht van Christus, wel de openbaring van de eigen zwakheid en armzaligheid. Geheel onbegrijpelijk en bijna buitensporig, gaat de geseclariseerde priester in tegen zijn bovennatuurlijk roeping en toewijding.

De katholieke kerk en de mystiek, het priesterschap en de mystiek staan in verbinding als lichaam en ziel. Wie bewust of onbewust daaraan werkt ze uit elkaar te halen, werkt aan de eigen ondergang. Evenals zij nooit tot daad wordt, zo geven zij slechts schade en lijden, lauwheid, onverschilligheid, geloofszwakte, tenslotte afval en vervolging.

De mystiek der Kerk begon reeds met de verkondiging der menswording en geboorte van Christus. Zij wordt bekroond met de nederdaling van de H. Geest die van dan of tot de laatste dag op aarde blijft. Met kinderlijk geloof en deemoed nam Maria de boodschap van de engel aan en gaf hem haar jawoord. Met kinderlijk geloof beluisterden de apostelen deemoedig het woord van de Heer, zagen ze zijn wonderen en verkondigden ze aan de wereld. Als vrucht van dit geloof oogsten zij met de moeder van de Heer genade op genade, het hele leven lang. Zoals toen is het ook vandaag. Priesters met gans bovennatuurlijke gezindheid, die de mystiek met het apostolisch kinderlijk geloof deemoedig bejegenen, erkennen en

verkondigen de wonderen van vandaag zonder vrees voor de wereld. Zij zijn uitgelezen dienaars van de heer, vol van genade van de H. Geest.

In het O.T. staat telkens weer: het woord van de Heer ging uit naar die en die, in het N.T. is het niet anders. Dikwijls wanneer Jezus een wens voor de kerk had of mensen tot grotere volmaaktheid brengen wil, bedient hij zich van een werktuig daartoe. Hier zei b.v. gewezen naar de H. Katharina van Sienna, Juliana van Luttich, Margaretha van Alacoque, en in onze tijd naar Fatima en andere oorden. Dikwijls koos Jezus zich priesters, meer nog; eenvoudige onwetende zielen, ja zelfs kinderen uit. Met voorliefde verkiest hij de zwakke, de nietige, om zijn sterkte, zijn grootheid en wijsheid aan de mensen duidelijk te maken. Niet alleen voor priesters en geleerden, maar ook voor gelovigen kan dit een proef van nederigheid en apostolisch kinderlijk geloof zijn.

Een bijzondere vreugde schijnt hij aan de priesters te hebben, die hier zijn stem horen, die zich de mystiek toe-eigenen. Dat toont zich aan de genade, die hij zulke priesters schenkt, een voorrecht dat niet allen kennen.

Van deze priester kan men zeggen: o diepte der rijkdom, wijsheid en inzicht Gods en inzicht in de zielen. Welk een licht, klaarheid, zekerheid bij het rechterambt tot het onderscheid der geesten. Welk een deemoed tegelijk. Het is als schenkt de H. geest de hele volheid van zijn genaden en gaven over deze priester uit. Het is geen einde, slechts genade en weer genade. Zij bekeren zondaars, troosten in de H. Geest, genezen door de macht van hun zegen, drijven zelfs heden nog duivels uit, zoals toen de apostelen.

Voor deze priester siddert de hel, voor hem wordt het bovennatuurlijke voor de wereld zichtbaar, door hem licht het licht der waarheid op en vindt hij de weg terug naar huis, zoals zich in het andere geval, onbewust en ongewild, de innerlijk armoede in haar hele armzaligheid openbaart. Ook hier is de innerlijke rijkdom onuitputtelijk. Hier geeft Gods geest veel meer dan de zielen durven vragen, dan zij hopen en vermoeden kunnen. De Christen die voor zulk een priester knielt, kan slechts verbaasd zijn en God danken.

De waarachtige apostolische werkzaamheid is gebonden aan het apostolische kinderlijke geloof, en de daaruit ontspringende apostolische bovennatuurlijke gezindheid en de apostolische deemoed. Overal waar deze heilige drie samen zijn, stoot men onvoorwaardelijk op de apostolische

vruchtbaarheid. Daartoe behoort nog het woord van de heer: en uw vrucht zal blijven tot in eeuwigheid. Hier treedt dan de mens totaal op de achtergrond. Hier is het de H. Geest die werkt.

Wie ooit met zulk een priester in contact komt, weet dat het om een heilige priesters gaat. De gelovige moet bidden opdat niet-geroepenen geen priester worden. Vandaag totaal verborgen, uitgelachen, bespot, gaan zulke priesters de moeder van de Heer en de H. Johannes, de weg naar Golgotha en stellen ze zich onder het kruis van de Heer begrijpend, en deelnemend aan zijn lijden. Dat vergt een zielskracht die slechts door een bijzondere genade verklaard kan worden, die een samenwerking moet hebben met de grote belofte: de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. Deze priester mag men gepast beschouwen als de zuilen van de kerk in onze tijd, die als alles breekt, niet wankelt en niet valt. Daarom waren en zijn deze uitverkoren dienaars van Christus, ook als de stroming van de tijd in omgekeerde zin verloopt. Of ze in de meerderheid of de minderheid zijn, mag wel en wee van de kerk wezenlijk bepalen.

Verwijderd van God lukt dit niet; maar uit liefde en barmhartigheid gaf de priester de belofte, en bewerkt de Heer het wonder, dat Hij altijd nieuwe priesters geeft tot het einde, met de zekerheid van een apostolisch-kinderlijk geloof en apostolische nederigheid. Zulke priesters zullen op een dag ook de succesvolle strijders zijn tegen de Anti-christ, de steun en troost van de gelovigen in de verschrikkelijkste tijden.

De goddeloosheid van vandaag staat aan de voorlaatste grens. Binnenkort zal ook die overschreden worden en - "het zout van de aarde" verpletteren, zoals het nooit tevoren werd vertrapt - naar de laatste grens waar God, de Heer, Zijn almachtige "Halt!" gebiedt. Dan voltrekken zich de woorden van de profeet uit het Oude Testament: "Ik zal mijn geest uitstorten over al het vlees ... Er zullen tekenen zijn in de hemel en tekenen op de aarde van rook, vuur en bloed."

Ja, dan zal de Heilige Geest komen, wonderbaarlijk en mystiek, en de aarde vernieuwen, niet zacht en lieflijk zoals bij de apostelen, wiens woorden slechts tot in Jeruzalem reiken, neen, ditmaal komt hij als een orkaan, een vuurstorm en over de hele aarde. Niemand zal aan hem ontsnappen, niemand zal zich voor hem kunnen verbergen; Allen moet Hem erkennen, allen Hem aanbidden. Wie tegen Hem is, zal hij vernietigen, wie van goede wil is, zal hij zuiveren in en reinigen. In Jeruzalem heeft Hij onuitwisbare vuren van heiligen gemaakt om de wereld te verlichten; Hier

maakt hij zondaars tot heiligen, en heiligen tot vuurzuilen, om door het licht en de warmte die zij geven, de hele wereld naar het hart van Jezus en naar de schoot van Zijn kerk te leiden.

Daarom zijn de priesters die vandaag miskenning, minachting en moeilijkheden ondervinden, driemaal gezegend, ook van zagezegd gelijkgezinden omwille van de mystiek. Christus de Heer, vergoed ze bovendien met overvloedige genade. Maar morgen zullen zij bij hen zijn die, vol van Heilige Geest, stralen als zonnen en de kerk naar een glorievolle overwinningen leiden! De dag na morgen, de grote dag van nooit eindigende heerlijkheid, zullen ze worden toegejuicht: de priesters van de Heer, heilige, nederige mensen, die omwille van hun geloof onrecht verdragen, zij die de tempel van de Heer ondersteunden toen hij wankelde, prijst de Heer in eeuwigheid!

Heer, zend uw geest en schep en vernieuw het aanzicht van de wereld!
Domine, emitte Spiritum tuum et creabuntur, et renovabis faciem terrae!
Amen!

Weingarten /Wttbg., im Juni 1948.

Maria Trips.